

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2312/2019
19.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Коста Нађ, адвокат из ..., против туженог Удружење ликовних уметника Србије из Београда, ради утврђења ништавости одлуке, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 9892/15 од 30.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 9892/15 од 30.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 16161/14 од 25.05.2015. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди апсолутна ништавост одлуке Скупштине Удружења ликовних уметника Србије бр. ...-... од 06.02.2014. године и да му се на основу те пресуде врати статус члана УЛУС-а почев од 13.10.2012. године, као и да се обавезе тужени да му накнади трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 9892/15 од 30.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 16161/14 од 25.05.2015. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужилац је дана 24.02.2014. године Првом основном суду у Београду поднео тужбу против туженог, ради утврђења ништавости одлуке Скупштине туженог којом је тужиоцу изречена мера искључења из чланства туженог, са захтевом да се пресуда има

сматрати основом за враћање тужиоцу статуса члана туженог. У тужби је тужилац као вредност предмета спора означио износ од 10.000,00 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. То значи да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Како ревизија против одлуке донете у спору мале вредности није дозвољена, то је у конкретном случају ревизија тужиоца недозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић